

ווער האט געזאגט:
איך קוק נישט אריין
אין קיין היינטיגע
ספרים, נאר א
שטייגער ווי אריה
דבי עילאה, פון
הרה"ק רבי אריה
לייבוש ליפשיץ
מווישניצא בעל
האריה דבי עילאי
זי"ע הנקרא גם בשם
ר' לייבוש חריף, וואס
איז מקדש ומטהר
אזוי ווי גמרא, און אין
דער ספר חתם סופר
איז זייער ב'טעמ'ט.

(נסתלק י"ז טבת)

פארוואס האט
הגה"ק ר' שמואל
שמעלקא מסעליש
בעל צרור המור זי"ע
געזאגט פאר הרה"ק
רבי אהרן צבי
טערקעלטויב
האדמו"ר מבריד
הנקרא דער בריד'ער
רבי: א איד ווי אייך
דארף נעמען
קוויטלעך!

(נסתלק כ' טבת)

פרשת שמות

איין האבן שוין געזעהן ישעות מיטען מנדב זיין א טאג אדער א חודש דעם הלולא
דצדיקיא, רופט שוין צו מנדב זיין אין א שטאט אבער איבער די גאנצע וועלט הזכות
הצדיקים וועט זיכער מגין זיין פאר אייך עב"ג בב"א רופט 1866-368-6724

הל' לא דצדיקיא

היום מאנטאג פרשת שמות ט"ז טבת חל היארצייט של הרז"ק

בעל זכרון אלעזר מגלאגוב סאסוב

רבי אלעזר ב"ר יעקב יוסף זי"ע

נסתלק לגזי מרומים ט"ז טבת תרצ"ג זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הר"ק רבי אלעזר רובין מגלאגוב 2100 סאסוב ז"ע נ'אז 22טת תרכ"ג זאמ' הר"ק ר' יעקב יוסף 23' גלאגוב ז"ע 27 הר"ק

מנחם מענדל ראש eleat גלאגוב בעל זקוט' מהר"ס ז"ע 27 הר"ק ר' אהר' מראפשיץ בעל אור ישע ז"ע תתן הר"ק ר' נפת' 23

ה' הוואו' מראפשיץ ז"ע. וואו הרבני' הנציק' מרת העסא ע"ה בת הר"ק ר' אלעזר האפטי'ן מקאניץ ז"ע 27 הר"ק ר' אהר' 23

אליקים בריעה בעל באר משה מקאניץ ז"ע 27 הר"ק ר' ישראל בעל עוצרת ישראל ראש eleat קאניץ ז"ע

רבינו היה למדן מופלג גדול בתורה, איש אמת חסיד עניו וטהור בוציק חו"פ, ובתפילתו פעל ישועות, ונהרו חסידים רבים ללמוד ממנו עבודת ה'.
ובימי מלחמה העולמית בשנת תר"פ ובעת הזאת נפטרו זוגתו בייח טבת בלבוב, הוצרך לברוח לארצות הברית והתיישב בניו יארק והקים בית המדרש סאסוב, ונהג חצירו במסירות נפש על אדמת אמעריקא ולא אז כל שהוא ממנהגי אבותיו הק'.
היה מוהל מומחה ומסר נפשו למצות מציעה בפה. פעם אמר בבית מילה: בפיוט יום ליבשה שמזמרים: מבטן לשמך המה נמולים, אפשר לומר על דרך זה, כשהילד עוד בבטן מדברים האב והאם שאם הם יראי שמים, ומדברים איזה מוהל שהוא אומן ויראת שמים שימול אם יולד זכר, כי איתא בספר דרך פקודיך מהרה"ק ר' צבי אלימלך שפירא ראש שושלת דינוב זי"ע: שאם המוהל אינו מאמין, אפילו רק במצוה דרבנן אסור למול, ודינו כמו עכו"ם שמל, שצריך להטיף אחר כך דם ברית. וכן איתא (מסכת סנהדרין ג"ט) אפילו אומר כל התורה כולה מן השמים חוץ מדקדוק זה או מקל וחומר זה או מגזירה שזה זו, זהו (כי דבר ה' בזה ומצותי הפר הכרת תורת) ומכל שכן אם מדחה המילה בזמנה על יום א' בשבת בשאט נפש בלי אונס, רק כדי שיוכל למצוץ יותר דמים, וח"ו ליקח מוהל כזה, רק ידקדקו עיקר שיהיה ירא שמים, והנמולים על ידם יהיו גם כן ירא שמים ע"כ.

תפסו אותו שוטרי העיר והתחילו לייסרו בכל מיני עינויים וחקירות עד שיגלה ויאמר מי שלחו ומי בני חברותי, אך הוא עומד בשלו וכפי שלימדו אותו לא תתח פיו, ועל אף שהכו בו מכות נוראות עמד בכולו ולא סיפר מאומה, החליטו השוטרים לקחת את בנו של אותו גנב ולהכותו מול אביו, מיד כששמע איך שמייסרים את בנו לא עמד בזה והסכים לגלות את כל שמות חברותי, כשתפסו אותם ונפגשו עמו שאלו אותו, אמאי הסגרים לשוטרים, והלא הוא מפר בזה את הכללים, והשיב להם אמנם קיבלתי על עצמי לעמוד אפילו בעינויים קשים, אך זה היה על גופי ולא כשאני רואה איך שמכים ומענים את בני, דלא יתכן שאב יוכל לראות את בנו מתייסר, ובה משך לו רפואה. (שיח יעקב יוסף)

נסתלק לגזי מרומים ביום השבת ט"ז טבת בשנת תרצ"ג ומנוחתו כבוד בבית החיים בית דוד בקווינס ניו יארק.

קברו מפורסם במקום מסוגל לפעול ישועות.
Beth David Cemetery 300 Elmout Road
Elmont, NY 11003 The ohel is on Machpela Avenue between Wilson and Grant Avenue on the left side Arch that say Cong Agudas Eliezer D'Sassov.

בניו היה הרז"ק ר' יוסף דוד מסאסוב בעל עצי לבנון זי"ע והרה"ק ר' חנוך העניך דוב מסאסוב לונדון זי"ע שנסתלק בחיי אביו. זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן הנולד בן זכר מביא ברכה לאביו ולאמו
בברית מילה: ישמח האב ביוצאי חלציו. דהיינו שלא ידאג על פרנסת הילד, כי אמרו חז"ל (מסכת נדה ל') אף בא זכר בעולם בא ככרו בידו, פני' פרנסתו, ולזה מביא רבינו בשם חתנו הרז"ק מסאסוב זי"ע: שרמוזו בשבוא ברכה לאביו ולאמו, כי התינוק אינו אוכל כל הככר שבידו ונשאר מזון גם להם, ועל פי רוב כל מי שיש לו הרבה בנים הוא עושר יותר ממחוסר בנים. טעם דנקרא שבת הגדול

ידוע דפסח נגד אברהם אבינו דנקרא האדם הגדול בעניקים וידוע שבשבת כבר מאיר הארת כל השבוע, ולכן גם השבת שקודם פסח כבר מאיר הארת האדם הגדול ולכן נקרא שבת הגדול. (עצי הלבנון)

מתורתו של רבינו זי"ע
ויהי מקץ ימים ופרעה חלם ופרעה עלמד על ה' יאר. והג' מן ה' יאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאית בשר ותרענה באחו. (פרשת מקץ מ"א א-ב) ויהי מקץ שנים ימים: כשהגיע אדם לסוף שנותיו יומיו, ופרעה חלם: פרעה לטן התגלותו לכמו: ויבא משה את תעם כי פרע הוא (פרשת כי תשא ל"ב כ"ה) שאז נתגלה לו אשר כל ימיו היה כחלום יעוף. והנה עמד על היאר: היאר אותיות יראה. שאז יכנס בלב אדם יראה מיום הדין. והנה מן היאר: על ידי היראה, עלת

אביו חק' נסתלק בכ"ד מנחם אב בשנת תרל"ג ושבעה ימים אחר כך נסתלק זקנו הרז"ק ר' מנחם מענדל זי"ע בלי מנחם אב, ונשאר יתום בעוד היה ילד קטן, והרה"ק ר' חיים האלבערשטאם ראש שושלת צאנו בעל דברי חיים זי"ע החזיקו כבן ביתו. וכאשר נתגדל לקחו הרה"ק ר' אורי מראהטין זי"ע לחתן, אבל מתה עליו זוגתו, ונשא את הרבנית הצדיקת מרת רעכיל ע"ה בת הרז"ק ר' שלמה מיער מסאסוב בעל מנחה חדשה זי"ע בן הרז"ק ר' חנוך דוב מאלעסק בעל לב שמח זי"ע בן הגה"ק ר' שמואל זי"ע בן הגה"ק ר' מאיר זי"ע ממשפחה מיוחסת, ממשפחת הגה"ק ר' פסח מנעמרוב בעל חי מהר"ף זי"ע, ונכד הגה"ק ר' יצחק אב"ד בעל שנתברך אביו מפי הגה"ק רבי יואל סירקש אב"ד קראקא בעל בית חדש הבי"ח זי"ע בברכת הבנים ונולד לו ר' יצחק זי"ע, ולמעלה בקודש זי"ע.

וסיפר פעם חלה רבינו בצעירותו במחלת הטיפוס, וכשא חותנו הרב מבלקאמין צוק"ל לבקרו סיפר לו בתוך דבריו מעשה, בגנב אחד שהצטרף לחבורה של אנשים ובימיו הראשונים התחילו ללמוד האיד' לגנוב, ולימדו אותו שאם יתפסו אותו ומייסרים אותו אפילו במכות קשות לא יגלה בשום אופן מי שלח אותו לגנוב וכך המשיך במעשיו, ויהי היום

שבע: עולות בלבו מחשבות של תשובה וחרטה על שבע עשירות שנה של אדם שאיבד במיעוט מצות ומעשים טובים. פרות יפות מראה: שכל ימיו איבד בבהמיות שהיצר הרע עימא ענינו ומראה לו שכך נאה לו ויפה כן לעשות. ובריאית בשר: ויראה שעיקר יגיעתו היה רק על בשרו (כמו במסכת ברכות דף ל"ב א) (וכרוון אלעזר)
ואלה שמות בני ישראל הגאים, ס"ת תהלים, בני ישראל הגאים מצרימה את יעקב, ס"ת בתהלים, שבעת שבני ישראל אומרים תהלים משתתף יעקב אבינו והשבטים עמהם לתפלתם להיושע מצרתם. כדאיתא מצרים הוא אותיות מצר-ים, עת צרה, ולזה כתיב "הבאים" לשון הוה שבאים שבאים בכל עת, ופרשת שמות הוא הראשון לימי שובבי"ם, שמסוגל לתשובה לומר תהלים: ונראה לי שזה פירש: ואלה שמות בני ישראל הבאים ר"ת והשיבי לרמוז שמסוגל לתשובה. (וכרוון אלעזר)
וקל העם ראים את הקולות (פרשת בשלח כ"י י"ד) הנה איתא (מכילתא דשריה ג' ד"ה זה אלי) דאמרו חז"ל: ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוז, מזה יצא שכמה וכמה מהם לבשו גאות כי חשוב בעצמם שעלו למדרגה היותר גבוה ואין עוד שום חילוק ביניהם להצדיקים היותר גדולים. ואחר זה בשעת מתן תורה נאמר וקל העם ראים את הקולות, ובתרגום יונתן בן עוזיאל איתא, וכל עמא חמיין ית קליא היך הוו מתהפכין בשמיהון דכל חד וחד, משמע מזה שבעת שמיעת הקולות היה הרבה חילוקים כל אחד ואחד היה שומע כפי מדרגתו, לכן נאמר ויבא העם: פי' שראו את עצמם במדרגה נמוכה הרבה ממדרגת הצדיקים, ויגעו ויעמדו מרחק. בשפלות ודרך ארץ בפני אותם שהמה יותר במעלה. (עצי הלבנון)
ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. (פרשת תצוה כ"ח ב') וזכינו להבין אם הכוונה היא שילבש מלבושי כבוד, יותר תפארת הי' שלא ישנה לבוש מכל אדם, רק ליפותם בכסף זהב, ויש לומר, שזאת הוא כבודו ותפארתו, שעל ידי שינוי מלבושיו, משל אל חיל המלך אשר מלבוש שלהם משונה מכל העם, ונראה לי שלטעם זה אף על פי שבני ישראל אין מלבושים כלבושי עכו"ם, אעפ"כ הרבנים וצדיקים ונבש"ק, מלבושיהם משונים מלבושי העם, כי בזה ניכר שצריכין להדר אותם בקימה והידור ושאר כבוד והתקבנות. (וכרוון אלעזר)
כי תצא מנהיג על איביך ונשמרת מכל דבר רע. (פרשת כי תצא כ"ג י"ב) כי תצא, אם אך תצא ללחום נגד היצר הרע, תדע כי מחנה על אויביך, וכמה מחנות קדושים וטהורים באים אתך להלחם נגדו, ועל ידי זה ונשמרת על ידי אחרים, דהבא לטהר מסייעין אותו. (מסכת יומא ל"ח) (עצי הלבנון)

צו באקומען טעגליך די יארצייטען אימעלט צו mosdoss@Gmail.com

אן אדווערטייזמט אין הלולא דצדיקיא וואס ווערט געזעהן ביי טויזנטער מענטשען פארענגען ב"ה די בעסטע רעזולטאטן רופט שוין: 1866-368-6724

נתנדב היום לע"נ הר"ר פינחס ב"ר יוסף שלמה זלמן זצ"ל אוסטרייכר ע"ה נפטר ט"ז טבת תשכ"ח תנצב"ה

הל' לא דצדיקיא

היום מיטזואך פרשת שמות י"ח טבת חל' היארצייט של הר"ה"ק

בעל בני יששכר מדינב רבי עבי אלימלך ב"ר פסח זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים י"ח טבת תר"א זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הר"ה"ק רבי צבי אלימלך שפירא בעל גני יששכר ראש ישיבת ציון ז"ל נולד ב'אוארט'יק בשנת תקמ"ג אב"ו המאמר ת'נקות

הרה"ק ר' פסח אגואם הנקרא ר' פסח 'אוארט'יקר ז"ל, ואמא הנצ'יקת ארת א'טה ע"ה. י' אאור'ים 555 אמו היתה רחל א'מא ע"ה

רבינו במשך שנים רבות כאשר נהג לעבור לפני התיבה בימים הנוראים היה אומר את כל פיוטי התפילה הארוכים בעל פה. פעם הסיני את פשרה של תופעה זו: התברר כי בילדותו סבל מכאובים עזים בעיניו עד אשר אמרו הרופאים שמואו עיניו מוטל בסכנה, אם לא יימנע מקריאה לפרק זמן מסוים, אולם בגלל אהבת התורה שבו, לא הפסיק ללמוד. הגיעו הדברים לידי אביו, שראה כי הוא מתעלם מאזהרות הרופאים. הוציאו מביתו מספר פעמים, כדי למנוע בעדו מלקרוא בספרים, אך גם זה לא פעל, שכן הוא היה יושב בחוץ, לא פעם בחשיכה, תר אחר קרן אור מזדמנת וקורא. בסופו של דבר לא נותרה לאב הדואג כל ברירה והוא הניסו למחסן עצים להסקה, בסברו כי שם בודאי לא יוכל הנער ללמוד, ועיניו יוכלו לנוח. אבל רבינו לא נח אף לא לרגע, פסע לכאן ולכאן באפילת המחסן, חיפש משהו להשיבע את רעבונו לתורה, בסופו של דבר, גילה מתחת לערימת העצים ספר ישן מואבק, היה זה מחזור תפילה לימים הנווראים. מחוסר ברירה למד מן המחזור, שיגן שוב ושוב, עד אשר ידע על בורין, את כל התפילות והפיוטים בעל פה. (היא שיחת)

אמונים, סדר הקרבתו, טעמי המצוות, חדושי בני יששכר, מעשה השם, פסח בחבורה, ברכה משולשת, אגרות שפירין, תקנות תמכין דאורייתא, הגהות והוספות מהרצ"א, לקוטי מהרצ"א, חידושי מהרצ"א, אזהרות מהרצ"א, דרך פקודין, מגיד תעלומה, מעין גנים, ריח דודאים, והיה ברכה, ועוד. בשם הגה"ק ר' אברהם סג"ל אטינגא זי"ע על רבינו: שהיה לרבינו כ"ד שיעורין ללימוד קודם התפלה מדי יום בינומי, ושיעור אחד היה לכתוב חידושי תורתו עלי ספר. (שטר בחצרות)

ומסופר שהרה"ק ר' דוד מדינב זי"ע בנו של רבינו היה אצל הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע ובין הדברים אמר הרה"ק מבעלזא זי"ע שספר מעיין גנים ספרו של אביו אינו ספר, וכמובן שר' דוד'ל היה חלישות הדעת מדיבורים אלו, אך כשהרה"ק מבעלזא זי"ע ראה את פליאת הנוכחים על הדברים גילה את פירושו של דבריו, דלפני שבעל הבני יששכר הוציא את ספרו מעיין גנים לאור עולם נחלה מאוד רח"ל והרופאים נלאו מצאצא את סיבת חליו שעל פי חכמת הרפואה היה כל גופו בריא ושולם עד שהוכיחו שדבר מה מעיק על ליבו ורפואתו הוא שיסיה את דאגתו לאחרים, ואז הוציא לאור את ספרו מעיין גנים ולכן בספר זה שפך את ליבו נגד המשכילים וזה היה כוונתו שאינו ספר אלא "א שטיק הארץ ווייטאג".

תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו כי חוק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב: ואפשר לומר כי מובא בספר"ק בני יששכר: במה שאנו מקבלים עלינו דיני החכמים וגזירתם בזה אנו מראים כי יש ביד החכמים גם כח להעביר מעלינו ולבטל כל גזירות קשות ורעות בבחינת ותגור אומר ויקם לך (איוב כ"ב). וזה פירוש הכתוב כי חוק לישראל, כשאנו מקבלים עלינו גזירת חכמים ובני ישראל מקיימים החק שנתנו להם חכמים, אזי אנו נותנים להם כח, משפט לאלקי יעקב, שיש להם כח להיות צדיק גוזר והקב"ה מקיים שהם פוסקים המשפט לאלקי יעקב מה שהקב"ה צריך לקיים. (תחלי יהושע)

ואודות קדושת ספרו של ה"בני יששכר" יש לציין העובדא, שפעם השתוקקו שנים מגדולי תלמידיו של הרה"ק בעל הדברי חיים מצאנז זי"ע לראות את עבודת הקודש של רבם הגדול בראש השנה לפני התקיעות הציצו לתוך חדרו וראוהו יושב ועוסק בספר בני יששכר, ואח"כ בשלחנו הטהור אמר הרה"ק מצאנז שהחסידיים כיום משגיחים על מעשי רבותיהם וזה שעיינתי בספר בני יששכר הוא משום שאינו מעיין בספר שלא חיבר ברוח הקודש, וספר בני יששכר הוא כולו על פי רוח הקודש. (פני תורה)

רבינו היה איש אלקים נורא קודש הקדשים מושלם בכל ענינים, כרכא דכולא ביה, בעל מוח נפלא ועצום, וידוע כי היו לו שני חושנים במוחו, שהיה בכחו לכוון שני ענינים נפרדים בבת אחת, אוהב ישראל בלב ונפש ונהג לחתום על מכתביו בחתימה "האוהב הנאמן לכל ישראל, דורש טוב לעמו". והיה ראש הרבנים עמוד התורה, פעל ישועות בישראל, ואלפי ישראל הלכו לאורו, פעל רבות להפצת תורה הן בנגלה ובפרט בקבלה, ונלחם בחריפות נגד המשכילים ובכל מקום היה מקרב לבבות ישראל לאביהם שבשמים. תפלתו היה באש להבה והתעוררות רב. וחיבר כמה שירי דביקות ומהם הניגון המעביר בנו שמקובל שהלויים שוררו ניגון זה בביהמ"ק.

בשם הרה"ק ר' שלמה מקארלין זי"ע שיש מדרש: שכל העומדים אצל כסא של אליהו הנביא ז"ל בשעת הברית נתכפרו עונותיהם, דאליהו הוא מלאך הברית, ואמר להקב"ה שאינו יכול לסבול אם העומדים אצל הברית המה בעל עבירה. וא"ל הקב"ה אני מוחל לכל העומדים עם ול רבינו זי"ע לקנות קנאת ה' צבאות. ואמר עפ"י רבינו זי"ע שזה הפי' תחת אשר קנא לאלקי: כי פנחס זה אליהו, ומדתו קנאה. ע"כ ויכפר על בני ישראל, כי לא יכול לסבול חוטאים סביבו. (אגרא דפרקא)

ואודות קדושת ספרו של ה"בני יששכר" יש לציין העובדא, שפעם השתוקקו שנים מגדולי תלמידיו של הרה"ק בעל הדברי חיים מצאנז זי"ע לראות את עבודת הקודש של רבם הגדול בראש השנה לפני התקיעות הציצו לתוך חדרו וראוהו יושב ועוסק בספר בני יששכר, ואח"כ בשלחנו הטהור אמר הרה"ק מצאנז שהחסידיים כיום משגיחים על מעשי רבותיהם וזה שעיינתי בספר בני יששכר הוא משום שאינו מעיין בספר שלא חיבר ברוח הקודש, וספר בני יששכר הוא כולו על פי רוח הקודש. (פני תורה)

היה תלמיד מהרה"ק ר' יהושע מדינב זי"ע ותלמיד מהרה"ק ר' ישראל הופשטיין המגיד מאזנאניץ בעל עבודת ישראל זי"ע ומהרה"ק ר' מנחם מענדל מרימנוב זי"ע ומהרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא בעל אוהב ישראל זי"ע.

מחלוקת לשם שמים
האיך ידע האדם האם כוונתו הוא לשם שמים? נתנו רבינו סימן, שבידוק עצמו האם בגשתו למצוא אחרת גם התלהב נפשו באותה אש להבת שיש לו לענין המריבה, האם בוערת בו אש התלהבות גם לענין עטיפת הטלית ולבישת התפילין, באותה מידה של המחלוקת, ואם לא כן, סימן הוא שאינו כוונתו במחלוקת לשם מעלה כלל וכלל. ולכן מצאנו בקרח ועדתו שזלזלו במזוזה וציצית.

די לפענן ערדן" וגם אמר תורה על הפסוק וְאֵתָה תָּבֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ בְּשֵׁלוֹם תִּקְרָב בְּשִׁיבָה טוֹבָה הַנֶּאֱמָר בְּאֲבֵרָה אֲבִינוּ ע"ה, (פרשת לך לך ט"ו ט"ו) ור"ת "טבת" תקבר בשיבה טובה.

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק בעל נועם אלימלך זי"ע היה דודה של אם רבינו, וכאשר היתה אמו אצל דודה הבטיח לה בן שיאיר את העולם בתורתו וקדושתו ותקרא אותו בשם אלימלך על שמו, וכאשר נולד לה רבינו, היה קשה לה לקרוא את בנה בשם דודה בעודו בחיים חיותו, לכן הוסיפה לו עוד שם צבי, והגדל הנער ותביאהו אמו אל דודה, אמר לה הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע: "אל הערש איז נישט קיין מלך" בכל זאת, זה הקטן גדול יהיה ויאיר בתורתו וקדושתו בכל העולם כולו וכן נתקיים בו.

היא נשבה בגוים לא מצאה מנוח כל ר'פיה השיגוה בין המצרים (מגילת איכה א' ג') עס איז באקאנט די מימרא אין די גמרא אויף מנוח דער טאטע פון שמשון הגבור, אז: מנוח עם הארץ היה מנוח איז געווען אן עם הארץ (אי"ר נחמן מנוח עם הארץ היה דכתיב: וילך מנוח אחרי אשתו (שופטים י"ג י"א) (מסכת ברכות ס"יא) קען מען דאס דערמיט מרמז זיין אין דעם פסוק: היא נשבה בגוים, די אידן געפינען זיך אין גלות צווישן די גוים, לא מצאה מנוח: זי האט נישט געטראפן צווישן די גוים אפילו איינעם וועלכער זאל זיין א "מנוח" דאס מיינט אן עם הארץ" וועלכער זאל נישט וויסן דעם איינציגע מאמר וועלכער יעדער גוי ווייסט, אז: כל המיצר לישראל נעשה ראש (אמר רבא אמר רבי יוחנן כל המיצר לישראל נעשה ראש, מסכת סנהדרין פרק חלק ק"ד) ווער עס מאכט ענג פאר אידן דער ווערט א פירער, און דערפאר: כל רדפיה השיגוה בין המצרים, אלע וואס יאגן איר, מאכן איר ענג. (בני יששכר)

נסתלק לגנזי מרומים בגיל נח שנים ח"י טבת תר"א ומנוחתו כבוד בעיר דינב. רבינו פוסק בצוואתו, שלא יבואו לפקוד את ציון קדשו ביום היארצייט שלו. (עבודת עבודה)
נשאר אחריו בניו הק' הרה"ק ר' דויד בעל צמח דויד זי"ע שמילא מקומו בדינב. [ראיתי בספר אחד שרבינו זי"ע בא לבקר את בנו הר"ר דוד זי"ע כאשר חלה ונפל למשכב וצויה עליו רבינו להוסיף לעצמו אות י"ז אל שמו ויקרא שמו דויד, ושאלהו היכן מרומז זה הדבר? והשיב כי כן מצאנו מזה הסגולה בדברי חז"ל: יבה ליה יזיה ואוקמיה. (מסכת ברכות ה' ב) רצה לומר: כי הוסיף לו אות י"ז אל שמו עדה"כ השם עליהם יחיו וזהו גם כן מצד הסגולה ולזה קראו שם ספרו צמח דויד מטעם הנ"ל (טעמי המנהגים) הרה"ק

שימש ברבנות ברובאיטיש, סטריזוב, האליטץ, האלאטיטץ, מונקאטש. וכידוע בתקופת כהונתו במונקאטש הוריש רבינו עולמות לתקן פירצה של השטאפ געזא אשר נשתרב במדינת אוונגארן אשר החמיר רבינו מאד על זה. ובסוף ימיו בדינב. חיבר הרבה ספרים יקרים מאוד מהם בני יששכר, אגרא דפרקא, אגרא דהלולא, כלי הרואים, דברים נחמדים, רגל ישרה, אגרא דכלה, דרך עדותיך, נחל

צו באקומען טעגליך די יארצייטען אימעלט צו
mosdoss@Gmail.com

נתנדב היום לע"נ הרה"צ רבי מרדכי סג"ל לאווי ב"ר משולם פייש משאשה בעל עבודת עבודה זי"ע נפטר ח"י טבת תשנ"ח תנצב"ה

הל' לא דצדיקיא

תנדב נמיס בדיקוי די תנאים הנדבד ביה יוסף
היהודים זייס ונמיס בדיקוי די יוסב ביה יוסף
היהודים זייס ונמיס בדיקוי די יוסב ביה יוסף
היהודים זייס ונמיס בדיקוי די יוסב ביה יוסף
היהודים זייס ונמיס בדיקוי די יוסב ביה יוסף
היהודים זייס ונמיס בדיקוי די יוסב ביה יוסף

היום פרייטאג עש"ק פרשת שמות כ' טבת חל היארצייט של הרז"ק מבריד, הנקרא דער ברידער רבי רבי אהרן עבי ישראל חנינא זי"ע נסתלק לגנזי מרזמים כ' טבת תרמ"ג זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

21'1 נה"ק רבי אהרן 23' טערקעלאט'2 האצמ"ר אמרי'3 הנקרא צער 21'3 צער רבי זי"ע נאז 22' ערך 22' טבת תקצ"א

צער פפעמיס גאזיניא לאמיו הנציק נסתר הרה"ק ר' ישראל חנינא אכסרמא זי"ע

פתאום ממקומו ולבש את חלוקו העליון, ונשא את רגליו והתחיל לילך לבדו במהירות רבה, והיות שהיה דרכו לילך בלי משמש לכן רץ אחריו יהודי אחד, וראה איך שהלך רבינו במהירות בין השדות והכרמים מחוץ לכפר עד שהגיע לשדה אחת וראה שם איך שהיו שני אנשים נצים ביניהם, יהודי עם שכינו הערל, והרים היהודי את ידו והיה מוכן להכות את שכינו הגוי, בטענו שהוא גזלן וגוזל ממנו תמיד. והמהלך אחר רבינו שמע אז, שרבינו ניגש אל היהודי והפציר בו שיעזוב את הערל ולא יגע בו, אבל דבריו לא הוואיל מאומה, ואז אמר לו רבינו: תדע בני שאני רואה שבלילה הזאת ימות הגוי, ולכן אם אין אתה מניחו מלהכותו עכשיו, אז יעלילו עליך למחר שאתה גרמת את מיתתו, ואחריתך יהיה מר וקשה, לכן שמע בקולי ואיעצך שתעזוב אותו למען ילך על מקומו בשלום, ובזה תציל את עצמך מסכנה גדולה, וכמובן שהיהודי בשמעו דברים אלו יוצאין מפי הצדיק אז שמע בקול רבינו, ועזב את שכינו הערל ולא הכה אותו, ומה המותר לציין שמדברי רבינו לא נפל דבר ארצה, ובאמצע הלילה מת הגוי הזה וככה ניצל היהודי מסכנה גדולה.

שיבוא השוחט אליו ורוצה לראות את החלף שלו, וכשבא רבינו לפניו הסתכל על החלף וראה בעיניו הקדושים איך שמאיר על החלף השם ה-וי"ה ברוך הוא, ובראותו דבר זה נבהל מאד, וחלק לרבינו כבוד גדול והפציר מרבינו שאדם גדול וקדוש כמותו ראוי להפסיק מאומנות השחיטה ולהתנהג כפועל ישועות כראוי לו באמת, ואמר בזה"ל: א איד ווי אייד דארף נעמען קוויטלעך! (כנפי יונה) כמו כן יעץ לו הרה"ק ר' חיים האלבערשטאם ראש שושלת צאנו בעל דברי חיים זי"ע בעת שרבינו עבר לצאנו להסתופף בצלו הקי, ואמר לרבינו שיסע לאונגארין ולהתנהג שמה כאדמו"ר ופועל ישועות, אמנם עם כל זאת סירב רבינו בגודל ענוותנותו לקבל עול אדמו"רית עד שפעם אחת הלך רבינו על הדרך לפנות בוקר לאחד הכפריים

רבינו מסופר שבעת שהיתה אמו ע"ה הורתה בקדושה עמו, הלכה לפני הרה"ק ר' יעקב יצחק הורוויץ בעל החוזה מלובלין זי"ע כדי להתברך ממנו בברכתו הקדוש, ובהכנסה לפניו עמד אז הרה"ק החוזה זי"ע מכסאו ואמר: אני עומד מכסאי בשביל הנשמה הקדושה והרמה אשר הורתה, ובירכה אז שתזכה לזרע ברך ה' ושיהיה מצדיקי הדור.

רבינו היה איש מופת קדוש וטהור בעל מדרגה גאון גדול בנגלה ונסתר מתמוך עצום ישב בלי הפסק על התורה ועבודה בדביקות נפלא בכפר בריד עשרים שנה ואחר כן תקע אהלו לעיר מונקאטש, ורבים נסעו לאורו.

בימי חורפו הסתופף בצל השר בית הזוהר הרה"ק ר' צבי הירש אייכענשטיין בעל עטרת צבי מזידיטשוב זי"ע ולאחר הסתלקותו ביום י"א תמוז שנת תקצ"א המשיך להסתופף בצל אחי רבו הרה"ק ר' משה אייכענשטיין מסאמבור בעל תפלה למשה זי"ע, וגם היה מתלמידי הרה"ק ר' מאיר

מפרעמישלאן זי"ע והתנהג עצמו בכמה דרכים כמו רבו מפרעמישלאן זי"ע כגון להשיב ולומר דיבורים באופן גלוי מאד מתוך רוח הקודש ששרתה עליו, כמו כן הסתופף שנה תמימה אצל הרה"ק ר' דוב בעריש מאלאסק זי"ע וגם החזיק את עצמו מתלמידי הרה"ק ר' יעקב יצחק הורוויץ בעל החוזה מלובלין זי"ע, ואף שהיה רק ילד בעת שנסתלק החוזה זי"ע אך אמר שהיות שנתברך ממנו כמובא לעיל, ובזכותו זכה להגיע למדרגות קדושות ע"כ ראה בזה כאילו שהוא תלמידו.

בעודו בנעוריו היה רבינו שוחט ובודק בכפרים במחוז מארמארש ובישוב קאפאניע בגלילות סעליש סמוך לעיר חוסט. וסיפר מעשה פלא כשבא רבינו לכפר קאפאניע לשחוט עופות עבור התושבים ראו בני הכפרים שהעופות רגילים לרוץ לקראתו ופשטום לפניו צוארם, כאילו שהמתינו כבר שיזכו לישחט על ידי רבינו זי"ע, והתחיל לספר פליאה זו לעוד אנשים עד שהגיע הדבר לאזני הגה"ק ר' שמואל שמעלקא מסעליש בעל צרור המור זי"ע שהישוב קאפאניע היה בגלילתו, וביקש

לשחוט עבורם, שמע איך ערל אחד אומר לחבירו: הנה זה עובר לפנינו היהודי, אמנם חבירו השיב לו: שאין זה יהודי רק זהו השוחט. וכשמוע רבינו דברים אלו, הבין שהוא רמז לו מן השמים להפסיק מאומנות השחיטה, ובנוסף להפצרת רבותיו הקי החליט בדעתו שהגיע אכן הזמן לשמוע לעצתם והתחיל לקבל פתקאות ולנהג כפועל ישועות לרבים כראוי לו ונתפרסם שמו בכל הסביבה כבעל רוח הקודש אמיתי באופן גלוי מאד ולבעל מופת גדול ורבים וטובים התחילו לנסוע אליו לבריד. (כנפי יונה)

הרה"ק ר' יחזקאל האלבערשטאם בעל דברי יחזקאל שחינאווא זי"ע שלח חסידיו שבאו מסביבות בריד לרבינו, ואמר להם: למה מטריחים אתם את עצמכם לבוא אלי הלא יש אצלכם הצדיק מבריד אשר כדאי לסמוך עליו, לכו אליו ותוושעו ממנו בכל הענינים. ולאחר מכן תקע רבינו אהלו לעיר מונקאטש, והיה שם בידידות רבה עם הרה"ק ר' שלמה שפירא ראש שושלת מונקאטש בעל שם שלמה זי"ע. אירע פעם אחת באמצע היום, בעת שהיה רבינו עסוק בעבודתו בקודש, קם

**חכם לב יקח מצוה, טייערע און חשובער
ליינער פארוואס זאלט איר נישט זיין דער
מזכה את הרבים, צו ווייסט איר אז דאס
בלעטעל קומט ארויס א יעדען טאג און איבער
1000 שול'ן ישיבת וכד'. פארוואס זאל דאס
נישט זיין אויך אין אייער בית המדרש שול
וכד' טיט שוין למעשה און רופט שוין**

1866-368-6724

**געדענקט! די זכות הרבים וועט אייך
אייביג באגלייטען וזכות הצדיקים וועט
אייביג פאר אייך מגיין זיין**